

„KAROLÍNKO,NĚKDO ZVONÍ“, VOLÁM NA SVOU DCERU A PŘITOM KOJÍM SVÉHO SYNA,KTERÝ SE NÁM NARODIL V KVĚTNU 2007.SLYŠÍM DCERU,JAK SE ZDRAVÍ S JANOU - KOLEGYNÍ Z PRÁCE.PRACOVALA JSEM JAKO PEČOVATELKA V DPS V KERHARTICÍCH A JELIKOŽ JE TO V MÍSTĚ MÉHO BYDLIŠTĚ, OBČAS NÁS PŘIJDE NAVŠTÍVIT. IHNED MI OZNAMUJE, ŽE JE NUTNÉ ABSOLVOVAT SKORO 3-MĚSÍČNÍ KURZ, ABYCHOM MOHLY DÁLE "DĚLAT" TUTO PRÁCI. NEJDŘÍV V ZÁŘÍ 2007 NASTOUPÍ ONA A PANÍ VEDOUcí A ZAČÁTKEM LEDNA 2008 BYCH MĚLA NASTOUPIT JÁ I PŘESTO,ŽE JSEM NA MATEŘSKÉ DOVOLENÉ. NO ,UVIDÍME, JAK TO VŠECHNO BUDE, NECHCI NIC SLIBOVAT ,VIKTOREK JE JEŠTĚ MOC MALÝ BROUČEK. S TĚMITO SLOVY JSEM SE S JANOU ROZLOUČILA.

ČAS UBÍHAL A JÁ STÁLE ZVAŽOVALA SVŮJ NÁSTUP. MAMKA, ALE I MOJE KAMARÁDKA MI NABÍZELY SVOU POMOC,ALE JÁ JSEM DOBRĚ VĚDĚLA, ŽE MAMKA JE V INVALIDNÍM DŮCHODU A MARTĚ SE MÁ O VÁNOCÍCH NARODIT MIMINKO A 3 MĚSÍCE DOJÍZDĚT DO PARDUBICE NENÍ JEDNODUCHÉ. MĚLA JSEM STRACH O MAMČINO ZDRAVÍ A JAK TO BUDE, KDYŽ STÁLE JEŠTĚ KOJÍM. NAKONEC JSEM POD NÁTŁAKEM SVÝCH BLÍZKÝCH,KTERÍ TO MYSLELI SAMOZŘEJMĚ DOBRĚ, SLÍBILA,ŽE NASTOUPÍM.

VÍKEND PŘED NÁSTUPEM JSEM ONEMOCNĚLA ,ALE JELIKOŽ JSEM CHTĚLA VĚDĚT CO A JAK, POSLALA JSEM ZA SEBE MAMKU. VRÁTILA SE NADŠENÁ A MOC SE JÍ TAM LÍBILÓ. PANÍ DOKTORKA MI OZNÁMILA,ŽE V PÁTEK MŮŽU DO PARDUBIC. VĚDĚLA JSEM ,ŽE TAM JSOU ZNÁMÉ TVÁŘE,TAKŽE JSEM SE I DOCELA TĚŠILA.BOHUŽEL MĚ NADŠENÍ HNED RÁNO OPUSTILO,KDYŽ JSEM OPOUŠTĚLA SVÉ DĚTI. VĚDĚLA JSEM, ŽE JSOU V POŘÁDKU,ALE CELOU CESTU NA VLAK JSEM SI VYČÍTALA, JAKÁ JSEM HROZNÁ MÁMA,KDYŽ MŮŽU NECHAT TAKOVĚHO BROUČKA DOMA A JEDU PRYČ. OČI JSEM MĚLA PLNÉ SLZ A PŘEMÝŠLELA, ZDA SE NEMÁM VRÁTIT. CESTOU JSEM JEŠTĚ RADĚJI ZAVOLALA DOMŮ, ABYCH SE UJISTILA O SVĚM ODJEZDU.

V PARDUBICÍCH JSEM BYLA NADŠENÁ PARTOU LIDÍ,KTERÁ SE TAM SEŠLA A I PŘEDNÁŠEJÍCÍ PANÍ MONIKOU PETERKOVOU. JE PRAVDA,ŽE JSEM KAŽDOU PŘESTÁVKU TELEFONOVALA ,ALE NEMĚLA JSEM DŮVOD.

KAŽDÝ DEN PŘEDNÁŠEL NĚKDO JINÝ A TÍM TO BYLO NESMÍRNĚ ZAJÍMAVÉ A JÁ ZAČALA CHODIT BEZ SLZ A DOKONCE SE I TĚŠILA. K TEORII PATŘILA I PRAXE ,KTEROU JSEM MĚLA ABSOLVOVAT V DPS A TÝDEN V HOSPICU. BOHUŽEL ALE AŽ V LITOMĚŘICÍCH, COŽ JSEM PRO VELKOU VZDÁLENOST JEDNOZNAČNĚ ZAMÍTLA. VIKTORKA JSEM STÁLE KOJILA A BEZ NĚHO BYCH NIKAM NEODJELA A S NÍM JSEM SI TO NEDOKÁZALA PŘEDSTAVIT.

MOJE SESTRA PRACUJE V ČERVENÉM KOSTELCI, KDE JE TAKÉ HOSPIC, A OD NÍ JSEM VĚDĚLA, ŽE I TAM JEZDÍ STÁŽISTÉ. NEDALO MI TO A ZAŠLA JSEM ZA PANEM KALINOU,KTERÝ NÁS MĚL PO CELOU DOBU "NA STAROSTI", ZDA BYCH NEMOHLA BÝT "VÝJIMKOU". I PŘESTO,ŽE NEBYL S ČERVENÝM KOSTELCEM VE SPOJENÍ,MŮJ TÝDENNÍ POBYT MI ZAŘÍDIL. ON PRO NÁS TOTIŽ UDĚLAL VŠE, CO BYLO V JEHO SILÁCH A MOŽNOSTECH. MAMKA SOUHLASILA, ŽE NA TÝDEN OPUSTÍ SVOJÍ DOMÁCNOST A ODJEDE S NÁMI, ABYCH MOHLA NASTOUPIT DO HOSPICU.

TEORETICKY JSEM BYLA PŘIPRAVENA I NA UMÍRAJÍCÍ, SE KTERÝMI JSEM NEMĚLA DOPOSUD ŽÁDNOU ZKUŠENOST,ALE PRAKTICKÁ STRÁNKA - TO JE JINÝ SOUDEK. ALE I TAM JSEM POZNALA PŘÍJEMNÝ PERSONÁL,KTERÝ MĚ MEZI SEBE MOC HEZKY PŘIJAL, A JÁ JSEM S NIMI DOPOSUD V KONTAKTU. VELICE SI VÁŽÍM TOHO, CO JSEM SE TAM MOHLA NAUČIT A POZNAT.

SEZNÁMILA JSEM SE TAM S ŘADOU LIDSKÝCH OSUDŮ. PANÍ, O KTERÉ JSEM VĚDĚLA,ŽE MIMO "JO" NEBO NĚÉ,ODMÍTÁ KOMUNIKOVAT,I PŘESTO JSEM ZA NÍ ZAŠLA A SNAŽILA SE O KONTAKT. PO PÁR DNECH SE DOKONCE I USMÁLA A MĚ BYLO MOC HEZKY. V DEN MÉHO ODJEZDU MI ŘEKLA, AŤ SE S NÍ VYFOTÍM, ABY MĚLA PAMÁTKU,COŽ MĚ UDĚLALO VELKOU RADOST. PŘI MÉM ODCHODU SE JEŠTĚ ZA MNOU OTOČILA A POPŘÁLA MI ŠŤASTNOU CESTU. VŠECHNY PŘEKVAPILA TÍM, JAK SE ROZPOVÍDALA,ALE JÁ MĚLA ZASE OČI PLNÉ SLZ. ZA

TENTO TÝDEN JSEM POCHOPILA A UVĚDOMILA SI SPOUSTU VĚCÍ A JSEM MOC RÁDA, ŽE JSEM TO ABSOLVOVALA I S TAK MALÝM BROUČKEM, KTERÝ TO VŠECHNO SNÁŠEL AŽ PŘEKVAPIVĚ DOBRĚ.

ZBÝVAL NÁM JEŠTĚ JEDEN KONZULTAČNÍ DEN A POTOM UŽ JENOM ZKOUŠKY. TEN DEN HROZNĚ RYCHLE UTÍKAL, KAŽDÝ VYPRÁVĚL SVÉ ZÁŽITKY Z PRAXE Z HOSPICU. ZÁROVEŇ SI KAŽDÝ UVĚDOMOVAL, ŽE NÁM TY SPOLEČNĚ STRÁVENÉ DNY KONČÍ. JEŠTĚ JSME SI VZÁJEMNĚ VYMĚNILI KONTAKTY A DOUFALI, ŽE NÁSLEDUJÍCÍ DEN BUDE PRO NÁS VŠECHNY ÚSPĚŠNÝ. NA ZAČÁTKU JSEM SI PŘÁLA, ABY ČAS UTÍKAL CO NEJRYCHLEJI, ALE TEĎ MI BYLO SMUTNO Z TOHO, ŽE JE KONEC.

CHTĚLA BYCH PODĚKOVAT VŠEM PŘEDNÁŠEJÍCÍM, HLAVNĚ PANÍ PETERKOVÉ, KTERÁ S NÁMI TRÁVILA SPOUSTU HODIN ZA JEJÍ LASKAVÝ PŘÍSTUP, ALE I PANÍ VAŠKOVÉ, KTERÁ NÁS PŘIPRAVOVALA PO PRAKTICKÉ STRÁNCE .

V Ústí nad Orlicí dne 22.6.08

Účastnice kurzu